

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj. sieradzkie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 12, 145-147

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Poza opisanymi obiektami odkryto 2 paleniska.

Ceramika pochodząca z tegorocznych badań nie odbiega od form już znanych na tym stanowisku. Wśród fragmentów naczyń toczonych znaleziono /jak w latach ubiegłych/ kilka pochodzących z naczyń cienkościennych, doskonale wypalonych, z ornamentem linii falistych i listewek plastycznych.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum w Pabianicach.

Przewiduje się kontynuację prac

STERŁAWKI WIELKIE, gm.Ryn
woj.suwalskie

Muzeum Okręgowe
w Suwałkach

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk.
Finansował WKZ w Suwałkach. Drugi sezon
badań. Piaskie cmentarzysko ciałopalne
z okresu wpływów rzymskich.

Cmentarzysko położone jest na porośniętej lasem wysoczyźnie na wschód od zamarłej zatoki jeziora Ławki, około 200 m na północ od stanowiska znajduje się obecny cmentarz.

Przebadano obszar 1050 m² odkrywając 32 groby. Uchwycono zaś cmentarzyska w kierunku północnym. Na podstawie rozmieszczenia grobów stwierdzono, że znaczna część cmentarzyska uległa zniszczeniu podczas wybierania piasku przez okolicznych mieszkańców.

Spośród odkrytych grobów sześć zawierało szczątki kostne w popielnicy, pozostałe były pochówkami jamowymi. Groby znajdowały się na niewielkiej głębokości /do 40 cm/ pod powierzchnią ziemi. W kilku przypadkach górna część grobu zniszczona była przez późniejszą orkę, której ślady stwierdzono na powierzchni wykopów.

Groby zawierały bardzo drobne fragmenty przepalonych kości, ułamki węgla drzewnego, paciorki szklane, gliniane, brązowe, często przepalone, liczne żelazne okucia pasa, ułamki przedmiotów brązowych, których stan zachowania nie pozwalał na określenie rodzaju zabytku. Ponadto, poza zespołami grobowymi, znaleziono monetę brązową o silnie zniszczonej powierzchni.

Cmentarzysko datowane jest na młodszą fazę okresu późnorzymskiego.

Badania będą kontynuowane.

STROBIN, gm.Konopnica
woj.sieradzkie
Stanowisko 3

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Dziewiąty sezon badań. Osada z wczesnego okresu rzymskiego.

Rozpoczęte w roku 1969 badania archeologiczne na stanowisku 3 zostały ostatecznie zakończone. Rezultatem ostatniego sezonu badawczego było odkrycie jeszcze dwóch chat oraz dwóch niewielkich palenisk. Obie chaty, które oznaczono numerami 33 i 34 dostarczyły obfitego i ciekawego materiału ceramicznego, a także zwierzęcych kości. Chaty zbudowane na planie prostokąta o wymiarach 230 x 380 cm i 280 x 500 cm. Były to budowle drewniane z dwuspadowym dachem wspartym na sochach. Obie chaty wgłębione były w ziemię. W każdej z wymienionych chat znaleziono po 1 ułamku naczynia toczonego, malowanego zewnątrz na czerwono. Na samym spodzie chaty 34 natrafiono na 14 jeszcze nie wypalonych glinianych ciężarków do krosien kształtu stożkowatego.

Osada w Stroblinie zajmowała obszar 1 ha, przy czym charakterystyczną jej cechą był zorganizowany układ przestrzenny. Wszystkie obiekty osadnicze /chaty, paleniska, jamy, dymarki, piece/ rozmieszczone zostały wokół owalnego placu usytuowanego w centrum osady. Pośrodku tego placu stał 1 dom. Na skraju osady od strony północno-wschodniej, już poza zwartym zasięgiem chat, znajdowała się pierwotnie jakaś drewniana konstrukcja po której pozostała jedynie warstwa spalenizny, duża ilość ceramiki i grot strzały łuku. Wśród obfitego materiału ceramicznego widoczne są stylistyczne nawiązania do dawniejszych tradycji łużycko-kloszowych, a także gliniane naśladownictwa szklanych wyrobów prowincjonalno-rzymskich. Obok naśladownictw są także oryginalne importy, jak: denar Trajana, szklane paciorki, szpila brązowa posrebrzana, zapinka brązowa pochodzenia panońskiego, ułamki terra sigillata i naczynia toczonych malowanych na czerwono. Importy te oraz inne podobne znaleziska z rejonu górnej Warty świadczą o istnieniu nadwarciańskiego szlaku handlowego. W grupie zabytków metalowych, liczących łącznie ponad 30 różnych egzemplarzy, można wymienić 2 ostrogi, 2 groty dziurków i grot strzały łuku, 2 żelazne zapinki, klucz i krzesiwo, szpilę brązową, okucie pochwy miecza, 3 noże garbarskie /?/, brązowy gwóźdź i żelazna pęseta.

Kształt osady w Stroblinie, rozmieszczenie i orientacja poszczególnych chat oraz stosunkowo jednolita ich konstrukcja przemawiają za prawie jednorazowym okresem zabudowy. W oparciu o uzyskane materiały można wstępnie przyjąć, że osada istniała około 3 pokoleń. Najstarsze zabytki pochodzą z końca I lub początków II wieku n.e., najmłodsze zaś można odnieść do początków ostatniej ćwierci II wieku. Przeprowadzone badania powierzchniowo-sondazowe wskazują, że przebadano dotychczas zasadniczą część osady. Kilkadziesiąt metrów dalej

na wschód znajduje się jeszcze część produkcyjna, która w najbliższym czasie będzie przedmiotem badań wieluńskiego muzeum.

TARGOWISKO, gm. Kłaj
woj. krakowskie

patrz
neolit

TRZCIEL
woj. gorzowskie
Stanowisko 4

patrz
epoka brązu

WIELICZKA
woj. krakowskie

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Wznowienie badań na osadzie produkcyjnej z okresu przedrzymskiego i rzymskiego.

Pracami objęto teren o powierzchni 100 m². Zamierzeniem ich było uchwycenie dalszego ciągu biegu rowka 1/69, w jego północno-wschodniej partii. Jednak z powodu wysokiego poziomu wód gruntowych zdołano tutaj wyeksplorować tylko dwa obiekty, a mianowicie: jamę z okresu przedrzymskiego, o wymiarach 140 x 140 cm, z ceramiką grafitową, malowaną i ręcznie lepiącą oraz palenisko wcześnieośredniowieczne. Rozpoczęto penetrację obszaru w wyższej części stoku, na którym znajduje się osada. Natrafiono na 3 paleniska, 4 jamy, 1 ślad po słupie i 1 prostokątny obiekt rowkowy, zawierające za- bytki ceramiczne typologiczne związane z kulturą puchowską, a chronologicznie odpowiadające III fazie tej kultury według K. Piety, m.in. fragment naczynia zdobionego wałeczkami plastycznym uformowanym w kształcie półksiężyca. Obecne znaleziska świadczą niezbicie o ciągłości osadniczej kultury puchowskiej, na terenie kotliny wielickiej, jeszcze w fazie B₂ i na początku fazy C₁ okresu rzymskiego. Istnieje pytanie czy w dalszym ciągu ludność tej kultury trudniła się waz- rzeniem soli z solanek powierzchniowych. Nie potwierdzają tego przy- puszczenia jak narazie materiały wykopaliskowe /duże ilości kości zwierzęcych, półkosek, krój płuźny/ przemawiające raczej za rolni- czym i hodowlanym charakterem zamieszkania.

Badania będą kontynuowane.